

Pravil: Janey, 20. let
stan v roki

Zenkert je jemu an grof jenga sina, in tist grof je jemu vse te lepi princerne in te vikri na malane v cimner suojem. Njej je jemu ano table, od pricerne iz glarevnate grove u ruzem cimner, ka to, ko se je bav, deli mo jo sin ne prev, rew, ko je jo voce vodu solit. Njej je pa nekiga dne seov ta grof iz doma. Sina je pa doma ka varha pusta in mo je re, ku: ti pa hod doma na varha, pa uta in ta cimner ne sme jet. Njej ni klo grofa doma, nej rje xarrov fant miselt: sej ne hojo nec foter veid ce grem past uta in ta cimner; lom sej ve, du koga je not, ko sem tako lister rapovsal, se ne smem not jet. Njej pride fant not uimener, in se je tako xarrov hje vi, du ta nar lepi princerno na talid namelano, Njej rje mista: po tale lom seov in jo oreov ra suojo seno. Njej pride grof domu, in je rekta ta fant, nej lom jet seov po svet! grof mu je rekta: le paji! Tist fant je jemu tu' anga Johanna ka hlapca. Nalej sta orela vrak jenga huonja, in sta sla na prej, in nista nei pove, dala suojemu grofu liam pojida. In nej rajrata preko glarev nat quori: in nej prideta, jib je not shila, do jene gravine; nej je lilo not peribtan pa pit in ra jet, ra dva clouda, in tudi ka huonje, lila pa ni nekjer nobenga clovka. Njej ko sta jenkert huonje apravla sta sta vater v rivo, in sta lepo dool rala, in sta lepo pila in jela. Njej sta se zgovarjala kater ko drev na strax.

Njej je rekta Johana: jet lom do poveroi, ti pa se poveroi, nej pa lezeta dool pa je un raspar, Johana je pa bidil. Njej utistem un anajt od life. Njej pride noter jena kembia, pa ana icble. Njej pravi nat preko de blat: te dva gvesta po princerno na glarev nato goro, pa nej nuca hjo na lota solila, ko se nevesta koto bi se prov raonala. Njej pravi ta icble: oh! povejte mi men mama rej unih, duch nobedn ne slis. Njej je pa kacde pravt hcer: je rdila: nej lota parila do jene hrastke, tam so tri rlate hrastke quori, puol je rekta: kol' tite hrastke od terjala in li jeh in sabo urela, in vse tri cer, novo poverode. Nalej Jo, ham je. pa te heride intil slido, in una je yovovita se na prej: nej ko lota parila do one velhe vodo, li mogla urei novo hrastke not v vodo, in li cesta gratola cer. Njej li parila do anga velhiga gojida, in ko hi va'la, de li vargla se ta drag pov hrastke not v tist ggu, ka to, not je povon vse sorte merine, in li vargla tist pov hrastke not utist gojiv, ve, rina li kas potihnila, tolh cajta debi parila rkar. In potlej lota parila do jene glarevnate grove; nej li vargla rpet pov hrastke cer rjo, ker nobedn drag, ko tist copernk, ka ma tito princerno, na pride quor. Njej ko li parila na unkrej glarevnate grove, tam je tist copernk doma, ko moe tito lepo princerno. Naj pa nula ko prideta hje? Sej jo nalo, ta solila. Njej jib ko gvarav tist copernk po koga sta parila

nej hata rekla, de sta parsta to in to princerno gledat, No sta
slisala kako se je lepa. Nu je zemu tist copernik nat v an
kon ravito. Neje zema je jo poharov dopov, in je bla tako
lepa vsa vdemant u tihana, jej! Je ni ra izreit. Nu he
reka: mi jo mislita vidva uhranti? Nu pa te dva hi mo.
gla reit: Je ne, kader li rapav, tadej li jo rgrable in sta
rno. Neje ko Joham vsto slis, une dve sta pa rginle, in
sta sle. Neje rjutrej sta frastivala, in poolej sta sta naprej.
Nu ko priveda do tiste hrustke, pa Joham kje v kon, in od
terga tiste tri rlate hrustke. Puol gvesta naprej, priveda do
tiste velke vode, in Joham uerri povv hrustke u vode, in je
lila kar cesta cer, de sta sta cer. Nu ko sta parsta cer, ni lilo ceste
uci n' uelizer. Puol gvesta naprej, priveda do ange gojzva
kje noter tako rverina erjula, Je ni ra izreit, in je vargu
tist povv hrustke noter in je kar potihnila. Neje sta sta cer
tist gojz, rreica naprej. Puol priveda do glarevnate quore, in
spet nista mogla cer prit, spet varre tist povv hrustke cer,
in se je narvila cesta cer. Nu puol sta parsta cer do tiste gva
rine, kje tist copernik nat prelucov, kje zemu tito princerno.
Nu gvesta nat, jih je oprarov po kage sta parsta? Nu je Joham
reka, de sta parsta princerno gledat, ko sta slisala kako se udu le
pa. Nu neje je rekla: marebit mi jo vidva rajtata uer, Nu, tist
pa. Nu neje je rekla: Joham. Neje zema je pa pohari, kje lile vsa u
pa se ne, je rekla Joham. Neje zema je pa pohari, kje lile vsa u
an kon ravito, kje bla tako pnertrasi lepa, de ni lilo ra izreit
Nu neje se je strila not, in ro legel vritrije puol, in po avoi kje
tist copernik rapav, sta te dva princerno urda, in sta jo na kuonja
djala, in puol se parsta do glarevnate quore je uerri Joham spet
tist povv hrustke cer, in se je carta narvila cer, in se parit cer,
kjo kor li trenu. Neje se je ta copernik rhuca, je se u gledat ce se se
tam princerna, in ni jo lilo uci. Neje je se u ra njim ko ker blis,
in pride quor na uerh glarevnate quore in rapije: po carkje me
faloti ki ste mi princerno uhrant! Nu karlerijo se tako hiter
stli rhuca tist gojz, de kar se je dal, in hitro per letijo do tiste
velke vode, in havi uerri Joham povv hrustke nat, je lila cesta
cer, Nu komej se parit li cer. Nu komej se parit parit cer, de
cesta se ni uci vidla. Je se copernik hivi na unkrej vode, in na
prej ni nrogu, tam je bla meja, ra to, naprej ni smevo, je zimu
pnepovecan. Tam je lila meja. Neje se ite hivi karh naprej, in se
stli naprej, se parit do tiste gravine in se ite noter. Nu tutrej se
najit ra tri iloveke ra pit in ra jert per rib tan, in neje se se
na uerzjal, in puotlej se puol legel. Nu potitru pride spet tista
dehle in stara rera not. Nu neje sta se spet raiela pogovarjat in
je ta stara rekla: ves jo ma, al kaj nuce kjo na lio smeina
ma per pelou. Neje prav: krob uelto st li jo se per polala. Neje
potitru dehle oprasa: mama kako pa li mogla narvit' sebi bla rra
ina? mat reit

Wlej doma ni ujo de jo d'amu peleta, wlej so pa narvid d'ams
on nov most, vas in iherlatam prepričen, in na unkrej mosta
ho pa murha spilala. Wlej je rekla ta žena preko tist d'plet:
ho li tolh uel'la, ho li parita do tistga mosta, se li nar'la po tem
novim, se li ita po tem starim. Wlej je gresta po tem novim, je
tako na gal'fjo narjen, de ho pridejo na rrevo, se ho kar not
po' greenu, in na to, ho mo je ta star tako fous, na to, ho
ljo hivo ta star val' ureov, na to, mo je ta star tak most na
re'u, se li vi trije smast strel. Wlej se paji'jo po tem starim
most, wlej je paril cer most, je hivo tolh nyegov uo'e jeren
ho ho je po tem novim most ita. Wlej se jem jo prizarem klinu
ho je paril cer most, in jo ita d'amu. Mu jo napravl ano po
je'no: Wlej je pa rekla ta stara: Bobi teh treh ~~Wlej~~ teh, ker uo'e
du in puel' bo kar ~~okamnu~~ bo kar okamnu
pa tu' d' regom ne). Wlej patit tri k' majo tiste pojeno, wlej
pa nar pnet ~~traje~~ not perrrejo kofe. Wlej tist kofe ho
pa tako ragiftan vsem trem de k'oli ga bli spil, bli vi
trije najenkerit amar. Dolej sta reginde te due rembe.

Wlej rajutaj ostanejo in grejo jereke tist grasin, uo'e je
se vihtek most naprav vas in iherlatam prepričen, on ~~uamnu~~
uamnu h'vone se gadi gal'ti, ho ti pridejo Wlej do marta, Johann
ni uota jet po tem novim in tu' uo'e dva ne, sta mis'la. Jo
ham ni uo'e, Wlej ho paril cer most je hivo na tolh ne
gou uo'e jeren, ho ni so po tem novim ita, se je kar ita
pov'obmi, na vites se jem je na klinu. Wlej so napravl
ano pojeno, na tem trem nar pnet kofe not perrrejo, wlej
tist kofe je hivo pa tako ragiftan, vsem trem de k'oli ga
bli spil, bli vi trije najenkerit most strel.

Wlej koker je tist grofovsk sin sal co k' ustam rarnere, mo je
Johann kar Wlej po usteh uaru, de mo je rlevo rroto sal co, Mu te
d'rug so rekla: bli ga na hor, ho tje tako spot narodu? wlej je
pa rekla: Johann ni uo'e kaj d'la. Wlej jem nato' je vin, ho ga
spet tako ragiftajo, k'oli ga bli spil bli preej marta. Wlej not
uameta grofovsk vin vin d'el' ga hivo rivo. Johann ga je pa
spet uaru in ga rbi je od ust. Mu tadej je tist grofovsk sin
sere'it in hut gratov, ho je mis'la de mu je na spot rlevo
glax; in je rekla de ga ho ejter itrafou, Johann je rekla: jast
sem to tam rliov, koker lom to hervo rekla, hore pue obamnu
Mu je rekla: k'oh jar ne hivo tiste rale kofeta tje. one hivo od
ust rlevo, hivo li pue umaru, tako je hivo ragiftan. Wlej je
rekla: k'oli bli ita mi, po tem novim most, bli ne not
tist vai h'vone uzel. Mu je rekla: Wlej toaj uo'e tako fous te
princerne, li te vai d'ool per pravl, se li jo pud on jenu.
Komej te hervo rgarori, je ~~it~~ se tam uhamnu, in je puel
njem stuv. - bli! wlej sta pa tako r'el'vole se njem

jena je blo ser lahko riv de ni ra irveit. Tu rdejo ga neres tega
kannitiga not u cerku. Wej tega staryga grofa sadal pa umorit, sa to, ko
je naj tov vsem trem rivlenje uret. Wej te dva, grof in ta mlada prin-
cerna sta bla rdeji porocena. Tu ex an let sta volila anga mladenca.
Wej se tem grofa jen veier sanja, ve nej urame to tega svojga
sina, naj gre u to cerku znim, in ga nej prerere nad tem kanni-
tem Johannam, ve lo oživio. Wej drug dan ustane, in pose svoj
ni sten. Njegova sina se ravrame in reče: oh! ja uidi lo
skoda najinga sina. Ja grof jereku: je ne van, jest hom spov-
nu te rajne; sa to, kor je on tud velik men pomagou o' mar-
tre. navarost, intud tjele; in sad bi jan prebitga Johanna jen-
kert reku. Njegu hom gvor efsa svojga sina, ce lo kej pomagal.
Kud ga nere not u cerku, in stopi pred kannitga Johana, in
nej orame svojga sina in ga prerere nad njegovo glavo.
Kader se njegova kri, po njegova teles obhije, talaj je riv
gratov. Oh! to je blo vesle, de ni ra irveit! Tu rdejo je
livo Johane rivo, in riv je livo marta, tu je roba Golam:
Ormilemi Dexas! dodeli temu sinu rivlenje, ko je ravame
smant stana! Tu talaj je livo sin rivo in drag so se ta,
ko rereseli de ni ra irveit, rdejo so aket ravnal, in so ridi
in jeli in tud meni dali r' rereita pit, r' lo parjam po vit, kud
se one pa sama ragnal.